

Gerecht in Eerste Aanleg, zittingsplaats Sint Maarten

Zaaknummer SXM202500916

Kortgeding van 12 September 2025

PLEITNOTA

inzake

AVYANNA CLEAN UP & CONSTRUCTION N.V.;

De heer Mhalik Ayo Erico Ottley

eiseres

gemachtigde: mr. S.R. Bommel (St. Maarten)

tegen

OPENBARE RECHTSPERSOON LAND SINT MAARTEN;

gedaagde sub 1

ALL WASTE IN PLACE N.V.;

gedaagde sub 2

gemachtigde: mr. G.B. Simmons – de Jong (Saba)

Edelachtbare,

1. Inleiding

- 1.1 Namens de Openbare Rechtspersoon Het Land Sint Maarten (hierna: “Het Land”) en de Naamloze Vennootschap All Waste in Place N.V. (hierna: de Vennootschap) wordt in deze procedure verweer gevoerd tegen het kortgedingverzoek van Avyanna Clean Up & Construction N.V. (hierna: Eiseres). Eiseres vraagt herstel van een reeds beëindigd contract voor de inzameling van afval in gebied 5 (parcel 5). Zowel het Land als de Vennootschap betwisten de vorderingen in volle omvang.
- 1.2 Dit geschil raakt de kern van de publieke dienstverlening op Sint Maarten: de bescherming van de volksgezondheid en de leefomgeving door tijdige en betrouwbare afvalinzameling. Het Land heeft hierin een publieke zorgtaak, terwijl de Vennootschap als huidige opdrachtnemer een gerechtvaardigd belang heeft bij continuïteit en rechtszekerheid. Het gaat niet om een willekeurige simpele commerciële transactie, maar om een vitale publieke taak. Structureel falen in de uitvoering brengt reële gezondheidsrisico's en maatschappelijke ontwrichting met zich mee. De overheid heeft hier een zorgplicht. Het beëindigen van een contract dat structureel niet wordt nagekomen, is dan ook niet alleen een recht, maar een plicht.
- 1.3 Dit pleidooi volgt een duidelijke lijn. Allereerst zal ik stilgestaan bij de ontvankelijkheid. Er is geen sprake van spoedeisend belang. Daarnaast leent de centrale rechtsvraag in deze zaak zich niet voor een kortgedingprocedure. Vervolgens wordt de feitelijke context geschetst, niet in politieke abstracties, complottheorieën en suggestieve aannames maar met concrete gegevens die laten zien hoe structureel en ernstig de tekortkomingen van Eiseres waren. In het juridische kader wordt uiteengezet waarom de beëindiging van de overeenkomst niet alleen contractueel en wettelijk gerechtvaardigd was, maar ook noodzakelijk. Duidelijk zal worden dat geen sprake is van willekeur of verboden bevoordeling, en dat juist de belangenafweging

onontkoombaar in het voordeel van Het Land en de Vennootschap uitvalt. De pleitnota sluit ten slotte af met een bewijsaanbod en de conclusie.

- 1.4 De kernvraag die in dit kort geding voorligt, is of de beëindiging van de overeenkomst door het Land rechtsgeldig heeft plaatsgevonden. Dat is het materiële geschilpunt tussen partijen. Voorafgaand daaraan dienen we te bekijken of er sprake is van een spoedeisend belang en of dit geschil zich leent voor behandeling in kort geding. Wanneer die voorvragen met ja kunnen worden beantwoord, resteert de vraag of een overheid kan worden gedwongen een overeenkomst in stand te houden die door toedoen van de opdrachtnemer structureel niet is nagekomen. Het Land stelt dat dit niet kan en niet mag: het publieke belang bij een schone en veilige leefomgeving weegt zwaarder dan het financiële belang van Eiseres bij contractbehoud. Daarbij geldt dat de vorderingen, voor zover zij zich richten tegen de Vennootschap, evenmin toewijsbaar zijn. Deze partij voert rechtmatig de haar opgedragen werkzaamheden uit.
- 1.5 Deze uitgangspunten brengen ons bij de eerste vraag die hier moet worden beantwoord: is hier sprake van een spoedeisend belang?

2. Ontvankelijkheid

Ontbreken van spoedeisend belang

- 2.1 Volgens vaste jurisprudentie wordt spoedeisend belang ingevuld aan de hand van de vraag of sprake is van een situatie waarin onmiddellijke rechterlijke tussenkomst noodzakelijk is om onomkeerbare gevolgen te voorkomen. Het gaat daarbij om omstandigheden die zó acuut en ernstig zijn dat de bodemprocedure niet kan worden afgewacht. Eiseres stelt dat zij zonder rechterlijk ingrijpen onherstelbare schade zal lijden, waaronder het plotseling wegvallen van inkomsten, stilstand van materieel, betalingsonmacht jegens personeel en blijvende reputatieschade. Dit zijn op zichzelf begrijpelijke zorgen die in zekere zin altijd spelen bij beëindiging van een contract, maar zij vormen geen onderbouwing van een spoedeisend belang.

2.2 Allereerst ontbreekt iedere feitelijke onderbouwing. Eiseres heeft geen financiële stukken, jaarrekeningen, bankverklaringen of accountantsrapporten overgelegd waaruit volgt dat zij bij wegvallen van dit contract direct in betalingsproblemen zou komen. Er zijn geen loonstroken of verklaringen waaruit blijkt dat salarissen niet meer betaald kunnen worden. Ook het gestelde stilvallen van materieel is niet onderbouwd; Eiseres laat niet zien dat voertuigen of apparatuur enkel en alleen voor dit contract zijn aangeschaft en nergens anders inzetbaar zijn. Zuiver financiële nadelen worden in kort geding doorgaans niet snel aangemerkt als onherstelbare schade.

2.3 De rechter redeneert dat geldelijke verliesposten later kunnen worden vergoed als de Eiseres in de bodemprocedure gelijk krijgt. Zoals ook in een zeer recentelijke uitspraak van 2 mei 2025 weer is bevestigd:

“Bij een financieel geschil is [spoedeisend belang] niet snel het geval. In beginsel kan na afloop van de bodemzaak het bedrag waarover het geschil gaat alsnog worden betaald, desnoods met wettelijke rente. Als geen onomkeerbare situatie dreigt – bijvoorbeeld faillissement of acute financiële nood – dan neemt de voorzieningenrechter aan dat spoedeisend belang ontbreekt”.¹

2.4 Toegepast op deze zaak betekent dit dat het wegvallen van inkomsten op zichzelf geen spoedeisend belang oplevert. Eiseres kan eventuele inkomensschade of winstderving namelijk verhalen via een normale procedure; geld is vervangbaar en achteraf berekenbaar. Het stilstand van materieel (onbenut materieel dat nu stilstaat) valt eveneens onder dit financiële aspect: het is in wezen gemiste omzet of rendement, wat later in geld kan worden gecompenseerd. Zolang het materieel niet onherstelbaar verloren gaat, is dit vooral een vermogenskwestie en geen

¹ Rechtbank Midden-Nederland 2 mei 2025 (ECLI:NL:RBMNE:2025:2138)

onomkeerbare schade. Kortom het enkele verlies van inkomsten is onvoldoende om spoedeisend belang aan te nemen en is bovendien op geen enkele wijze onderbouwd.²

2.5 Dit is bij reputatieschade niet anders. Eiseres vreest blijvende reputatieschade door de contractbeëindiging en overstap van Het Land naar een andere partij. Reputatieschade kan onder omstandigheden een reden voor spoed zijn (bijvoorbeeld bij laster of onrechtmatige publicaties moet snel rectificatie volgen om verdere imagoschade te beperken). Echter, de rechtspraak is duidelijk dat louter roepen dat er reputatieschade is, niet voldoende is om spoedeisend belang aan te nemen.

2.6 In een recente zaak in 2025 oordeelde de voorzieningenrechter Amsterdam:

“Enkel het stellen dat sprake is van reputatieschade is onvoldoende. Men moet concreet aantonen wat de reputatieschade inhoudt en waarom die zo ernstig en dringend is dat een uitspraak niet kan wachten.”

2.7 In de huidige kwestie heeft Eiseres gesteld dat haar reputatie blijvend wordt geschaad doordat zij een overheidsopdracht verliest en de Minister heeft aangekondigd met een andere partij verder te gaan. Er is geen bewijs aangedragen over waar dit reputatieverlies dan concreet uit zou bestaan (bijvoorbeeld klanten die om die reden weglopen of opdrachten die worden geannuleerd vanwege imagoschade). Zonder zulke concrete onderbouwing kan niet worden vastgesteld dat reputatieschade in dit stadium spoedeisend is. Bovendien geldt: als er al enige imagoschade is door

² Zie ook Rechtbank Limburg (vz.) 05-06-2024 (ECLI:NL:RBLIM:2024:3048). Hier geldt volgens de voorzieningenrechter: “Ter zitting is gebleken dat het spoedeisend belang van verzoekster is gelegen in het mislopen van inkomsten. De voorzieningenrechter overweegt dat uit vaste rechtspraak volgt dat een financieel belang op zichzelf geen reden is om een voorlopige voorziening te treffen. Dit financiële belang kan namelijk tot gelding worden gebracht als verzoekster in de bezwaarprocedure en de eventuele beroepsprocedure materieel in het gelijk zou worden gesteld. Het staat verzoekster dan vrij om, als zij meent schade geleden te hebben, schadevergoeding te vorderen”.

het contractverlies, is dit meestal niet iets dat een voorlopige voorziening kan herstellen. Reputatieherstelschade is vaak langdurig van aard en niet direct door de rechter te repareren, wat het lastig maakt om dit als argument voor onmiddellijke ingreep te gebruiken.

2.8 Kortom: door Eiseres gestelde schadeposten zijn geen gronden voor spoedeisendheid en zijn voorts onvoldoende concreet onderbouwd en kunnen daarom niet leiden tot de conclusie dat sprake is van spoedeisend belang. Daartegenover staat het publieke belang bij continuïteit van de afvalinzameling en ter voorkoming van een afvalcrisis, die door de Vennootschap inmiddels wordt uitgevoerd. Dit belang weegt aanzienlijk zwaarder dan het onvoldoende onderbouwde financieel en commercieel belang van Eiseres.

Omvang van het kort geding

2.9 De toets in kortgeding is marginaal en beperkt. Het moet gaan om een voorlopige voorziening in spoedeisende zaken, waarin de rechter een marginale toets verricht en geen definitieve beslechting van het geschil kan geven. Dit betekent dat een kort geding zich niet leent voor complexe rechtsvragen of voor kwesties die diepgaand feitenonderzoek vergen.

2.10 In het onderhavige geschil draait het primair om de vraag of sprake is van een tekortkoming in de nakoming door Eiseres en of Het Land de overeenkomst terecht heeft beëindigd. Dat is bij uitstek een inhoudelijke rechtsvraag die thuishoort in een bodemprocedure. De beoordeling daarvan vergt een uitvoerige analyse van de contractuele afspraken in de Terms of Reference (hierna: ToR), de reeks van notificaties en waarschuwingen, de uitleg van contractuele bepalingen en de toepassing van het Burgerlijk Wetboek.

2.11 Anders dan bijvoorbeeld bij een eenvoudig verbod of bevel (zoals bij ontruiming en inbreukzaken), vraagt dit geschil om een inhoudelijk oordeel dat duurzaam ingrijpt in een rechtsverhouding: herstel van een omvangrijk overheidscontract. Een dergelijk herstel kan moeilijk

weer worden teruggedraaid indien in de bodemprocedure anders wordt geoordeeld. Dit onderstreept dat de vorderingen zich niet lenen voor toewijzing in kort geding.

3. De feiten

Het contract en de Terms of Reference

3.1 Tussen het Land en Eiseres is in het kader van de ToR 2021–2026 een overeenkomst gesloten voor de inzameling van huishoudelijk afval op Sint Maarten, specifiek Parcel 5. In deze ToR zijn gedetailleerde verplichtingen opgenomen voor de opdrachtnemer. Zoals het verplicht moeten bezitten van twee afvalwagens. Daarnaast voorziet de ToR in sanctiemechanismen, zoals notificaties en waarschuwingen bij herhaalde nalatigheden (art. 14.2 ToR). Ook staat er een duidelijke bepaling in met betrekking tot het verbod op onderaannemerschap. De kernverplichting van Eiseres was daarbij eenvoudig maar essentieel: het ophalen van afval op de afgesproken tijden en plaatsen, zonder structurele onderbrekingen.

Dossieropbouw

3.2 Al in de eerste jaren zijn meldingen binnengekomen dat Eiseres het vuilnis niet ophaalt en zich niet aan het contract houdt. Zo heeft Het Land op 6 mei 2021 een eerste notificatie verstuurd omdat het Solid Waste Report over april 2021 niet was aangeleverd (**productie 1**). Kort daarop, op 24 mei 2021, volgde een notificatie wegens gebrekkig transport van afval, onvoldoende onderhoud van inzamellocaties en ontbreken van de vereiste veiligheidsuitrusting bij werknemers (**productie 2**). Op 19 juli 2021 werd opnieuw een notificatie afgegeven, ditmaal omdat Eiseres had nagelaten de inzamelschema's van mei en juni 2021 te publiceren (**productie 3**). Op 15 februari 2022 werd bovendien een notificatie afgegeven wegens niet indienen van het jaarrapport 2021 (**productie 4**).

3.3 Tijdens de persconferentie van 13 augustus 2025 heeft de Minister erkent dat deze vroege notificaties en de daaropvolgende waarschuwingen administratieve gebreken vertoonden en

daardoor destijds onvoldoende basis boden om het contract te beëindigen. Dat neemt echter niet weg dat de geconstateerde tekortkomingen zelf reëel waren. Hoewel er gebreken zaten in de wijze van vastlegging, betekent dit geenszins dat de tekortkomingen er niet waren.

3.4 Integendeel, zij bevestigen dat de structurele problemen al vanaf de aanvang van de overeenkomst aanwezig waren, maar niet structureel op de correcte wijze werden vastgelegd. Juist daarom heeft de minister na zijn aantreden in 2024 de waarde van de contractuele bepalingen in de Terms of Reference benadrukt en opdracht gegeven om conform die bepalingen en de toepasselijke wet- en regelgeving een zuiver en sluitend dossier op te bouwen. Het juridisch advies van de afdeling JZW van februari 2025 waar Eiseres zich op beroept betreft een intern advies waarbij ook nog wel de nodige vraagtekens bij kunnen worden geplaatst omtrent de juridische houdbaarheid van de getrokken conclusies. Desalniettemin heeft de Minister rekening gehouden met het advies in de zaaksopbouw in de daaropvolgende maanden maart tot en met augustus 2025.

3.5 De omslag in wijze van zaaksopbouw had echter al eerder plaatsgevonden. Al vanaf eind 2024 heeft het Ministerie uitvoerige en gestructureerde dossieropbouw toegepast, waarin iedere tekortkoming zorgvuldig werd vastgelegd in notificaties en waarin per drie notificaties een formele waarschuwing werd afgegeven (**productie 5**). Het laat zien dat de overheid niet lichtvaardig of willekeurig heeft gehandeld, maar dat na jaren van gebrekkige vastlegging bewust is gekozen voor een zorgvuldige en juridisch houdbare aanpak.

3.6 Op 28 januari 2025 heeft in dat kader een overleg plaatsgevonden tussen Eiseres, leden van het kabinet en vertegenwoordigers van het departement infrastructuur. Tijdens dit overleg zijn zorgen kenbaar gemaakt over de structurele tekortkomingen in de uitvoering van de contractvereisten. Hierbij is expliciet aangegeven dat het voortduren van de tekortkoming in de nakoming van de overeenkomst zal resulteren in een beëindiging van het contract. Eiseres heeft daarbij de toezegging gedaan dat de dienst zal verbeteren en erkende dus ook dat er tekortkomingen waren in de afval ophaal.

3.7 Daarmee wordt duidelijk dat de beëindiging in augustus 2025 niet op losse schroeven stond, maar het resultaat was van een consistent en contractueel verankerd traject.

3.8 Om een indruk te geven van de ernst van de tekortkomingen én de zorgvuldigheid van het handelen van Het Land, wordt hieronder een verkorte weergave gegeven van de formele dossieropbouw. In het hiernavolgende wordt dit kort chronologisch toegelicht, vanaf de eerste tot en met de zesde waarschuwing.

3.9 Op 20 november 2024 is de eerste schriftelijke waarschuwing afgegeven, waarbij verwezen werd naar drie eerdere notificaties, waaronder die van 30 januari 2023 en 19 november 2024 (**productie 6**). Kort daarna, op 4 december 2024, volgden de tweede en derde waarschuwing, beide gebaseerd op nieuwe constatering van tekortkomingen (**producties 7 en 8**). Daarmee werd de eerste reeks van meldingen en waarschuwingen afgerond.

3.10 Vervolgens is er een gesprek geweest op 28 januari 2025 tussen Eiseres en Het Land, waarin er kort gezegd beterschap werd beloofd.

3.11 Vanaf het voorjaar van 2025 is het proces van dossieropbouw volledig transparant en gestructureerd verlopen. In april, mei en juni zijn continu notificaties gestuurd aan Eiseres omtrent niet op tijd opgehaald afval. In de eerste week van augustus 2025 zijn vervolgens de 4^e, 5^e en 6^e schriftelijke waarschuwingen verstrekt. Deze waarschuwingen waren gebaseerd op afzonderlijke notificaties. #2025-0001, #2025-0002 en #2025-0003 uit april 2025 en #2025-0004, #2025-0005, #2025-0006, #2025-0007, #2025-0008 en #2025-0009 uit mei 2025.

3.12 Over laatstgenoemde notificaties stelt Eiseres dat deze incorrect zouden zijn, hierbij verwijst Eiseres naar haar eigen bijlagen (9 t/m 12). Voorts stelt Eiseres dat de ToR geen vaste tijden voor inzameling zou voorschrijven. Dat is niet juist. De ToR bevat juist expliciete bepalingen waaruit blijkt dat de opdrachtnemer gehouden is om het afval op door de Principal voorgeschreven dagen en tijden in te zamelen. Zo bepaalt artikel 4.1(c) dat de inzameling op de hoofdwegen dagelijks moet plaatsvinden, op tijden voorgeschreven door de Principal.

- 3.13 Artikel 4.1(d) schrijft driemaal per week voor, eveneens op door de Principal aangewezen momenten, en artikel 4.1(e) stelt dat de inzameling van de collectieve containers dagelijks moet geschieden, wederom op de door de Principal vastgestelde tijden.
- 3.14 Voor Philipsburg (artikel 4.7(c)) geldt zelfs een tweemaaldaags regime. Het beeld is volkomen helder: de ToR schrijft een strikte tijdsgebondenheid voor.
- 3.15 Daarbij is van belang dat de ophaalschema's niet willekeurig door Het Land worden bepaald, maar door de opdrachtnemer zelf worden opgesteld, gepubliceerd op haar eigen kanalen en vervolgens door het Land kenbaar worden gemaakt aan het publiek. Deze schema's vormen de basis waarop bewoners mogen vertrouwen en waarop de Inspectie haar controles uitvoert. De notificaties zijn dus steeds gebaseerd op het uitblijven van inzameling op een door Eiseres zélf vastgesteld en publiek gecommuniceerd tijdstip.
- 3.16 De inspecties vonden derhalve niet op willekeurige momenten plaats, maar juist ná het tijdstip waarop het afval volgens het eigen schema van Eiseres uiterlijk had moeten zijn opgehaald. Dat is immers het wezen van een inspectie: nagaan of op het door de opdrachtnemer zelf beloofde moment aan de contractuele verplichting is voldaan. Zoals uit de notificaties blijkt, was dat niet het geval. Het gegeven dat Eiseres vervolgens foto's in het geding brengt waarop de containers op een later tijdstip wél leeg zijn, neemt de tekortkoming niet weg maar bevestigt juist dat pas ná het verstrijken van de deadline alsnog is ingezameld.
- 3.17 Daar komt bij dat Eiseres in werkelijkheid vanaf de aanvang van het contract structureel niet in staat is geweest haar verplichtingen na te komen en dat Eiseres tot op dit moment nog steeds niet in de gelegenheid is om het contract uit te voeren. Uit de feiten blijkt dat zij namelijk nog steeds slechts over één enkele truck beschikt. Als Eiseres morgen weer verantwoordelijk wordt voor de afvalinzameling, hoe verwacht ze dan wel ineens te kunnen voldoen aan een tijdige en correcte afval ophaal?

3.18 Artikel 9 juncto 9.1 ToR is daarin heel duidelijk en schrijft ondubbelzinnig voor dat per parcel minimaal twee geschikte voertuigen beschikbaar moeten zijn. Daarbij heeft Eiseres herhaaldelijk (nota bene) de Vennootschap in moeten schakelen als onderaannemer (zonder goedkeuring vooraf van het Land) om namens haar de inzameling uit te voeren. Daarmee heeft zij op drie verschillende momenten, namelijk 2, 3 en 7 december 2024, willens en wetens onderaanneming toegepast, in flagrante strijd met artikel 17.1 en 17.2 ToR, dat onderaanneming uitdrukkelijk verbiedt en zelfs als grond voor onmiddellijke beëindiging aanmerkt (**productie 9**).

3.19 Dit betekent dat Eiseres niet alleen structureel tekortschiet, maar bovendien de kern van de contractuele afspraken heeft geschonden. Het Land had reeds om die reden alleen al het recht om tot beëindiging over te gaan. Daarnaast blijkt uit geen van de feiten dat Eiseres nu wel de uitvoeringskracht heeft om aan het contract te voldoen en het vuilnis op te halen.

3.20 Een dergelijk post factum herstel kan bovendien de notificatie nooit neutraliseren. Zou dat anders zijn, dan zou iedere opdrachtnemer zich structureel kunnen onttrekken aan zijn primaire verplichting en pas in beweging komen nadat een tekortkoming formeel is geconstateerd. Daarmee zouden de sancties van artikel 14.2 ToR worden uitgehold en zou de handhaafbaarheid van het contract onmogelijk worden. Precies dat is wat Het Land mocht én moest voorkomen.

3.21 Uit het overzicht blijkt dat iedere formele waarschuwing correspondeert met drie concrete notificaties, volledig in lijn met artikel 14.2 van de ToR. De stelling van Eiseres dat de overheid zonder dossieropbouw tot beëindiging is overgegaan, mist daardoor iedere grondslag. Integendeel, het contractuele mechanisme van notificaties en formele waarschuwingen is stelselmatig en zorgvuldig toegepast, alvorens tot de beëindiging is overgegaan.

3.22 Er zou zelfs gesteld kunnen worden dat er al veel eerder tot beëindiging kon worden overgaan, aangezien de tekortkomingen zich al ver voor 2025 voordeden. Echter vanuit het oogpunt van zorgvuldigheid, het gesprek met Eiseres in januari 2025, en het kritische juridische advies van JZW van februari 2025, is ervoor gekozen om Eiseres nog een laatste kans te geven en pas wanneer daarna wederom nieuwe tekortkomingen zouden worden geconstateerd, dat dan het

beëindigingstraject zou worden gestart, met de hoop uiteraard dat Eiseres alsnog zou voldoen aan haar contractuele verplichtingen.

Ontbinding en communicatie

3.23 Eiseres voldeed daarna echter helaas weer structureel niet aan haar contractuele verplichtingen en na de nieuwe reeks tekortkomingen in juli 2025 is besloten de overeenkomst te ontbinden.

3.24 Op 12 augustus 2025 is de termination letter (DIV 13888A) verstuurd aan de contactpersonen Milton en Mhalik Ottley, samen met alle relevante bijlagen, waaronder de notificaties en de waarschuwingsbrieven (**productie 10**). Voor de verzending zijn meerdere communicatiemiddelen ingezet. Zo is de brief per e-mail verzonden op 12 augustus 2025 om 17:54 uur, terwijl daarnaast telefonisch contact is gezocht en berichten via WhatsApp zijn verstuurd. Ook is een fysieke poging tot bezorging ondernomen door de overheidsbode. In de ToR is nadrukkelijk bepaald dat zowel e-mail als WhatsApp geldige vormen van communicatie zijn. Eiseres heeft de stukken daarmee op rechtsgeldige wijze ontvangen en kon zich niet beroepen op onbekendheid met de inhoud.

Reactie Eiseres

3.25 Eiseres heeft bij brief van 15 augustus 2025 aangevoerd dat de beëindiging disproportioneel zou zijn en dat de communicatie gebrekkig zou zijn verlopen. Ook suggereert zij dat sprake zou zijn van ongelijkheid of bevoordeling van andere marktpartijen (**productie 11**). Deze verwijten missen echter iedere grondslag. Uit de stukken blijkt juist dat sprake was van structurele tekortkomingen die zorgvuldig zijn vastgelegd in notificaties en waarschuwingsbrieven. De communicatie is bovendien langs alle toegestane en gebruikelijke kanalen verlopen, waaronder e-mail en WhatsApp, die in de Terms of Reference expliciet als rechtsgeldig zijn erkend. De

beëindiging is daarmee niet ingegeven door willekeur of favoritisme, maar berust uitsluitend op de structurele tekortkomingen in de nakoming van Eiseres zelf.

3.26 Op 22 augustus 2025 bevestigde de Minister in een formele brief (DIV 13903) de rechtmatigheid van de beëindiging (**productie 12**). In die brief wordt expliciet gesteld dat de ontbinding zorgvuldig, conform de ToR en met correcte kennisgeving heeft plaatsgevonden. In dit kort geding verzoekt Eiseres om herstel van de overeenkomst, maar zij miskent dat de tekortkomingen niet incidenteel maar structureel van aard waren en dat de overheid gehouden is om in te grijpen wanneer de publieke dienstverlening in gevaar komt. Voor zover de vorderingen zich richten tegen de Vennootschap, geldt bovendien dat ook deze niet toewijsbaar zijn. De Vennootschap heeft niets verkeerd gedaan, maar voert simpelweg haar werkzaamheden uit en doet dat in overeenstemming met haar contractuele verplichtingen. Zij heeft rechtmatig de verantwoordelijkheid voor Parcel 5 op zich genomen en investeert daarin ten behoeve van de continuïteit van de afvalinzameling. Het zou een ongerechtvaardigde inbreuk op haar rechtspositie vormen indien de overeenkomst zou worden teruggedraaid, temeer nu deze partij wel correct uitvoering geeft aan haar werkzaamheden. Bovendien zou een dergelijke stopzetting verstrekende gevolgen hebben voor de continuïteit van de afvalinzameling.

4. Juridisch kader

Tekortkoming in de nakoming door Eiseres

4.1 De primaire grondslag voor de beëindiging van de overeenkomst is gelegen in de contractuele bepalingen van de ToR. Artikel 14.2 van de ToR bepaalt dat na drie notificaties een waarschuwingsbrief volgt en dat na drie waarschuwingsbrieven de minister gerechtigd is de overeenkomst te beëindigen. Dit mechanisme is zorgvuldig toegepast: iedere waarschuwing is gebaseerd op drie afzonderlijke notificaties en de beëindiging van 12 augustus 2025 is daarmee conform contract tot stand gekomen.

4.2 Daarnaast geldt dat de overeenkomst ook op grond van het algemene verbintenissenrecht rechtmatig kon worden ontbonden. Artikel 6:265 BW bepaalt dat iedere tekortkoming in de nakoming van een verbintenis de wederpartij de bevoegdheid geeft de overeenkomst te ontbinden, tenzij de tekortkoming gezien haar bijzondere aard of geringe betekenis de ontbinding niet rechtvaardigt. Hier is sprake van structurele en herhaalde tekortkomingen in de kernverplichtingen van de overeenkomst: het tijdig en volledig ophalen van afval en het onderhouden van de inzamellocaties. Deze tekortkomingen zijn telkens gedocumenteerd en hebben geleid tot ingebrekestellingen in de vorm van notificaties. Nu herstel is uitgebleven en de tekortkomingen zich bleven herhalen, is Eiseres op grond van artikel 6:81 BW in verzuim geraakt, hetgeen de bevoegdheid tot ontbinding activeert (art. 6:265 jo. 6:267 BW).

4.3 Daarnaast heeft Eiseres zich niet gehouden aan een van de kernvereisten van het contract, namelijk dat zij verplicht is minimaal twee afvalwagens te bezitten. Voorts heeft Eiseres artikel 17 van de ToR geschonden door op drie afzonderlijke keren bij de Vennootschap notabene een afvalwagen te huren. Al deze schendingen leveren ieder op zichzelf al direct grond op voor de beëindiging van het contract.

4.4 Het Land betwist dat geen sprake zou zijn van tekortkoming in de nakoming. De uitvoeringsproblemen van Eiseres zijn niet incidenteel maar structureel van aard geweest, met grote gevolgen voor de volksgezondheid en de leefbaarheid. Het Land heeft Eiseres herhaaldelijk de gelegenheid geboden tot herstel via notificaties en waarschuwingsbrieven. Desondanks bleven de tekortkomingen zich voordoen, ook nog in juli 2025 met meer dan acht afzonderlijke constatering in een periode van tien dagen. Daarmee staat vast dat sprake was van verzuim en een rechtmatig beroep op de contractuele én wettelijke beëindigingsgronden.

Geen tekortkoming in de nakoming door Het Land

4.5 Eiseres heeft in haar verzoekschrift gesteld dat ook Het Land tekort zou zijn geschoten in de nakoming van haar verplichtingen, onder meer door te wijzen op de wijze van communicatie en de beweerdelijke bevoordeling van andere marktpartijen. Deze stellingen zijn onjuist en ongegrond. Het Land heeft alle contractuele en wettelijke verplichtingen nageleefd. De communicatie over notificaties en waarschuwingen heeft plaatsgevonden via kanalen die in de ToR uitdrukkelijk zijn erkend als rechtsgeldig, waaronder e-mail en WhatsApp. Eiseres heeft de betreffende stukken steeds tijdig ontvangen en heeft gelegenheid gehad daarop te reageren. Van een gebrekkige communicatie of schending van contractuele afspraken is dus geen sprake.

4.6 Ook de suggestie dat Het Land andere marktpartijen zou hebben bevoordeeld mist feitelijke en juridische grondslag. De beëindiging van het contract is niet ingegeven door willekeur of favoritisme, maar berust uitsluitend op de structurele tekortkomingen van Eiseres zelf. De Vennootschap heeft niets verkeerd gedaan maar verricht haar werkzaamheden conform de contractuele afspraken. Een herstel van de overeenkomst met Eiseres zou niet alleen indruisen tegen de contractuele en wettelijke bevoegdheden van Het Land, maar zou bovendien ongerechtvaardigd ingrijpen in de positie van de Vennootschap, die investeert in de continuïteit en stabiliteit van de afvalinzameling.

4.7 Juridisch geldt dat om van een tekortkoming aan de zijde van Het Land te kunnen spreken, sprake zou moeten zijn van een toerekenbare niet-nakoming in de zin van artikel 6:74 BW. De verplichtingen van Het Land beperkten zich tot tijdige betaling van de contractsom en tot het monitoren en handhaven conform de ToR. Beide verplichtingen zijn steeds correct nageleefd.

Geen sprake van onrechtmatige daad door de Vennootschap

4.8 Eiseres stelt in haar verzoekschrift (punt 23 e.v.) dat de Vennootschap zich onrechtmatig zou hebben gedragen omdat zij eerder deelnam aan de aanbestedingsprocedure in 2021, geen tweede plaats behaalde, en bekend was met de ToR. Volgens Eiseres zou hieruit volgen dat de Vennootschap wist dat de beëindiging van het contract met Eiseres onrechtmatig was en desondanks heeft geprofiteerd. Dit betoog mist iedere grondslag en is onjuist.

4.9 Allereerst geldt dat de beëindiging van de overeenkomst met Eiseres rechtmatig tot stand is gekomen, zowel op basis van de contractuele regeling in artikel 14.2 van de ToR als op grond van artikel 6:265 BW. Nu de beëindiging rechtmatig is, ontbreekt reeds hierom de basis voor enige onrechtmatige daad aan de zijde van de Vennootschap.

4.10 De positie die de Vennootschap innam tijdens de aanbesteding in 2021 is bovendien niet relevant. De beëindiging van de overeenkomst met Eiseres in 2025 was geen heraanbesteding, maar een nieuwe opdrachtverlening na een contractueel en wettelijk rechtsgeldige beëindiging. Daarbij komt dat het niet mogelijk was om de nummer twee uit de oorspronkelijke aanbesteding de opdracht te gunnen. De nummer twee (*Meadowlands*) uit de aanbestedingsprocedure van 2021 had reeds al meerdere gebieden toegewezen gekregen en heeft aangegeven niet de capaciteit te hebben om Parcel 5 te kunnen aannemen. Het Land heeft daarom gekozen om de opdracht aan de daaropvolgende te geven in dit geval de Vennootschap.

4.11 Bovendien was het noodzakelijk onmiddellijk een andere opdrachtnemer aan te wijzen om de continuïteit van deze essentiële dienstverlening te waarborgen. Gezien de spoedeisendheid en het vitale belang van ononderbroken afvalinzameling voor de volksgezondheid en openbare orde, kon een lang gunningsproces niet worden afgewacht.

4.12 Dat de Vennootschap bekend was met de ToR kan evenmin als bewijs dienen. Iedere inschrijver diende immers kennis te nemen van die stukken. Uit de ToR volgt bovendien juist dat beëindiging mogelijk en rechtmatig is na drie waarschuwingen. Indien de Vennootschap al wetenschap had, dan was dat wetenschap van de contractuele grondslag voor beëindiging, niet van onrechtmatigheid. Daarbij komt dat de Vennootschap geen enkele betrokkenheid heeft gehad bij de besluitvorming omtrent de beëindiging van de overeenkomst met Eiseres. Zij heeft slechts uitvoering gegeven aan haar opdracht. Dat zij daarmee een commercieel voordeel behaalt, maakt dit nog niet tot een onrechtmatige daad. In de rechtspraak is herhaaldelijk bevestigd dat enkel

profiteren van een beëindiging niet voldoende is om onrechtmatigheid aan te nemen.³ Vereist is dat sprake is van doelbewust profiteren met wetenschap van onrechtmatigheid, onder bijkomende omstandigheden die een verwijt rechtvaardigen. Dat is hier niet het geval.

4.13 Integendeel, de Vennootschap handelt conform haar eigen contractuele verplichtingen en heeft investeringen gedaan in personeel en materieel om de dienstverlening in Parcel 5 te kunnen waarborgen. Zij heeft er een zelfstandig en legitiem belang bij dat de afvalinzameling ongestoord en in het algemeen belang kan doorgaan. Ingevolge de ToR was zij bovendien de aangewezen partij, nu de nummer twee heeft aangegeven de opdracht niet te kunnen doen.

5. Bewijsaanbod

5.1 Het Land en de Vennootschap bieden, voor zover nodig en mogelijk in dit kort geding, uitdrukkelijk bewijs aan van al hun stellingen, zowel afzonderlijk als in onderlinge samenhang beschouwd.

6. Conclusie

6.1 Concluderend is er geen sprake van spoedeisend belang. Daarnaast leent de centrale rechtsvraag in deze zaak zich niet voor een kortgeding procedure. Mocht Uw Gerecht anders oordelen dan kunnen de vorderingen van Eiseres geen stand houden aangezien de overeenkomst tussen partijen rechtsgeldig is ontbonden. Er is sprake geweest van structurele tekortkomingen in de nakoming aan de zijde van Eiseres, terwijl aan de zijde van Het Land geen enkele tekortkoming kan worden vastgesteld. De Vennootschap heeft evenmin onrechtmatig gehandeld.

³ HR 22 januari 1988, ECLI:NL:HR:1967:AC4789, (Pos/Van den Bosch). Daarbij is onder andere gesteld dat in beginsel het bewust profiteren van wanprestatie niet per se onrechtmatig is, zelfs als die profijtelijke daad medeoorzaak is van de wanprestatie. Dit kan echter anders zijn, indien er bijkomende omstandigheden zijn die dit handelen onrechtmatig maken.

6.2 Het Land en de Vennootschap verzoeken de voorzieningenrechter dan ook om de vorderingen van Eiseres integraal af te wijzen, met veroordeling van Eiseres in de proceskosten, waaronder het salaris van de gemachtigde.

12 september 2025,

Gemachtigde